

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrис Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 10. Iterum pecunia S. Ignatio, à Deo mittitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

Ioā. Crucius, domesticus obsenator homo simplissimus, & feruens spiritu ex D. Ioannis Læteranensis templo vespere domum reuerteretur, ad amphitheatrū, quod vulgo Colosseum dicunt, in hominem incidit, qui in manum illi centum nummos aureos silentio tradidit. Eius aspectu plurimum Iannes commotus est, & horrore quodam perfusus: tradita enim homo pecunia, ex oculis mirantis subito evanuit.

§. X.

Iterum pecunia S. Ignatio, à Deo
mittitur.

Alias etiam, dum idem Ioannes summo mane obsonatum it, obuiam illi factus est quidam, qui marsupium aureis nummis plenum in manus dedit. Et quod nondum planè illuxisset, quis esset, agnisci non potuit. Obsenator certe noster Dæmonem suspicatus, eiusq; timens insidias, in templum D. Mariae supra Mineruam, quod proximum erat, se repente coniecit, precatusq; Deum est, ut se dolo, & fraude omni liberaret. Pecuniam domum allatam, adulterinam nonnulli sufficabantur, & à Diabolo, ut nobis imponeret, prestigijs quibusdam adumbraram. Sed tamen vera, & recens, & aurea fuit: eaq; debita soluta sunt. Eodem penè tempore, in alia nostris difficultate versantibus, dum in propa-

pro patulo loco, apertam arculam tomento & ferutis vilissimis refertam, P. Ioannes Polancus domi perscrutatur, & scripta quedam diligenter inquirit, recentes nummos aureos fulgentesq; in ea casu reperit, quibus subuentum praesenti necessitati est. Nam illud diuinæ quidem prouidentiæ signum, minus tamen mirandum est, in summis rei familiaris angustijs fuisse, quia nostræ necessitatis inscijs, pecuniam ultro offerrent, vel etiam benigne domum deferrent: quæ ratione nostram sepe inopiam sublenarent.

§. XI.

*Virginibus, contra inopiam & infamiam,
succurrit Virgo Virginum.*

Persimile, & aliquantò etiam prodigijsius est, quod à Ioanne Iuniore aliisque memoratur, de Nobili quidem, & pia, sed paupercula matrona, quæ, cum non esset, quod alendis geminis filiab; sufficeret, adduxit eas in templū, ad statuam Matris Dei, ibi manus filiarum in manus Mariæ transponens: *Has meas filias, inquiebat, quas ob inopiam, sustentare nō possum, tibi, ô Dei parens, in manus tradō, iure meo materno omni tibi resignato, ut tu illas pariter in vita, & virginea illibataq; castitate conserves.* Oratione, in hunc modum, peracta, domum regrediuntur. Redeuntibus

Io. Iunior in sca
la cœli.
Leon.
Mayr. 21.
Maj in
stemma-
te Mariae
no.